

สรุป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับผลการสอบความรู้ผู้เข้ารับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ของบัณฑิตพยาบาล มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยคัดสรรด้านตัวป้อน ด้านการควบคุม และด้านกระบวนการดำเนินการ กับผลการสอบความรู้ผู้เข้ารับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และ 2) ศึกษาความสามารถในการร่วมกันทำนายผลการสอบความรู้ผู้เข้ารับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ของปัจจัยคัดสรรด้านการควบคุม ด้านตัวป้อน และด้านการดำเนินการ โดยใช้กรอบแนวคิดของระบบการเรียนรู้การสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นบัณฑิตพยาบาลผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2542 ที่เข้าสอบความรู้ผู้เข้ารับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ครั้งที่ 12543 จำนวน 42 คน

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดย 1) อธิบายถึงวิธีการตอบแบบสอบถามแล้วให้นักเรียนบันทึกข้อมูลส่วนตัว และตอบแบบสอบถามแรงจูงใจไม่สมัครใจ ความพึงพอใจในด้านบริการห้องสมุดและหอพัก ความวิตกกังวลในสัปดาห์สอบ ภาวะสุขภาพร่างกายในสัปดาห์สอบ 2) บันทึกผลการเรียน ผลการสอบรอบข้อสอบ และติดตามผลสอบความรู้ผู้เข้ารับใบอนุญาตฯ หลังจากผลการพยาบาลประกาศผลการสอบความรู้ผู้เข้ารับใบอนุญาตฯ 3) บันทึกผลการประเมินโครงการพยาบาลฝึกหัดจากข้อมูลของคณะกรรมการโครงการพยาบาลฝึกหัด และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows วิเคราะห์หาค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ แล้ววิเคราะห์ด้วยสถิติสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation)

อภิปรายผล

ในการศึกษาปัจจัยคัดสรร ที่สัมพันธ์กับผลการสอบความรู้ผู้เข้ารับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ของบัณฑิตพยาบาล มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติครั้งนี้ คณะผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการทดสอบสมมติฐาน ตามลำดับดังนี้คือ

สมมติฐาน : ปัจจัยด้านตัวบ่อน ด้านการควบคุม และด้านกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับผลการสอบความรู้ข้อรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์ ของบัณฑิตพยาบาล มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

1.1 ปัจจัยคัดสรรด้านตัวบ่อน มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการสอบความรู้ข้อรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์โดยรวม และทุกรายวิชา ยกเว้นภาวะสุขภาพในสัปดาห์สอบ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ

1.1.1 GPAแรกเข้า มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการสอบความรู้ข้อรับใบอนุญาตฯโดยรวม และทุกรายวิชา จัดแย้งกับข้อความที่ว่า การที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ในสิ่งที่กำหนดไว้ได้ต้องมีพื้นฐานความรู้ความสามารเดิม นั่นคือการเรียนรู้เรื่องใดก็ตาม จำเป็นต้องมีพื้นฐานเดิมเสียก่อนที่จะก้าวหน้าต่อไปได้อย่างได้ผล (ไพศาล หวังพานิช 2526 : 7) จากการศึกษาพบว่า บัณฑิตมี GPA แรกเข้าโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2.29 (ตารางที่ 2) ซึ่งเมื่อเข้ามาศึกษาในคณะพยาบาลศาสตร์ นักศึกษาอาจมีความสนใจ และตั้งใจศึกษาวิชาชีพที่ตนชอบมากขึ้น โดยเปรียบเทียบได้จากเกรดรายวิชาต่างๆอยู่ในเกณฑ์ดี (ตารางที่ 4) จึงทำให้GPAแรกเข้าไม่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบความรู้ฯโดยรวม

1.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการสอบความรู้ข้อรับใบอนุญาตฯโดยรวม และทุกรายวิชา จัดแย้งกับผลการศึกษาของ เปรมจิต ทศตะ (2516 อ้างใน อุษา เชาวลิต 2540 : 90) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประมาณค่าตน ลักษณะความเป็นผู้นำ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสามารในการแก้ปัญหาโดยใช้หลักการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 599 คน ซึ่งพบว่า นักเรียนที่มีลักษณะเป็นผู้นำสูง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และมีความสามารในการแก้ปัญหาโดยใช้หลักการสูงกว่านักเรียนที่มีลักษณะเป็นผู้นำต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05, .01 และ .001 ตามลำดับ นอกจากนี้ ฟริสท์ (Frustr 1966 อ้างใน อุษา เชาวลิต : 92) ได้ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเกรด 9 จำนวน 228 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี จากการศึกษาพบว่า บัณฑิตมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง คือ 3.89 (ตารางที่ 2) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างมี

ความวิตกกังวลในลัปดาห์สอบอยู่ในระดับสูง (ตารางที่ 2) นอกจากนี้อาจมีปัจจัยอื่นๆซึ่งไม่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ เกี่ยวข้องด้วย จึงอาจมีผลให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบความรู้

1.1.3 ภาวะสุขภาพในลัปดาห์สอบ มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการสอบความรู้โดยรวม และรายวิชาการพยาบาลมารดาและทารก การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ชัดแย้งกับการศึกษาของ วัฒนาก พุ่มเล็ก (2513 อ้างใน อุษา เชาวลิต 2540 : 91) ได้ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 232 คน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านสุขภาพ มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 และ 01 ตามลำดับ จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า บัณฑิตมีคะแนนเฉลี่ยของภาวะสุขภาพในลัปดาห์สอบอยู่ในระดับดี คือ 4.01 (ตารางที่ 2) ทั้งนี้จำนวนชั่วโมงที่จัดทบทวนก่อนการสอบวิชาเหล่านี้ให้แก่บัณฑิตมีน้อยเมื่อเทียบกับเนื้อหาวิชาที่จะต้องทบทวน คือ วิชาการพยาบาลมารดาและทารก 10 ชั่วโมง วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 8 ชั่วโมง นอกจากนี้วิชานี้เป็นวิชาที่บัณฑิตจะเข้าใจได้มากจากประสบการณ์การขึ้นฝึกปฏิบัติงานขณะศึกษา การทำความเข้าใจในขณะขึ้นฝึกปฏิบัติงานจึงอาจเป็นสิ่งสำคัญ และวิชาเหล่านี้เป็นวิชาที่บัณฑิตทั้งประเทศสอบผ่านน้อยมาก แสดงถึงความยากของข้อสอบ ซึ่งผู้วิจัยมิได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆเหล่านี้ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังมีจำนวนน้อยอีกด้วย ปัจจัยต่างๆเหล่านี้อาจมีผลต่อผลการวิเคราะห์ก็เป็นได้

แต่ภาวะสุขภาพในลัปดาห์สอบ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการสอบวิชาการนศุภครุฑ ที่ระดับ 05 สอดคล้องกับการศึกษาของ วัฒนาก พุ่มเล็ก (2513 อ้างใน อุษา เชาวลิต 2540 : 91) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านสุขภาพ มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังที่ได้อ้างถึงข้างต้น อย่างไรก็ตามผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับผลการสอบความรู้โดยรวม และรายวิชาต่างๆข้างต้น ทั้งนี้อาจมีปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ปัจจัยนี้จึงควรได้รับการศึกษาซ้ำเช่นกัน

1.1.4 ความวิตกกังวลในลัปดาห์สอบ มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการสอบความรู้โดยรวม และทุกรายวิชา ชัดแย้งกับการศึกษาของ เพียรดี เปี่ยมมงคล (2527 อ้างใน อุษา เชาวลิต 2540 : 35) ที่ได้ศึกษามโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2,3, และ 4 พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีความวิตกกังวลสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่าง

มีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในสัปดาห์สอบอยู่ในระดับน้อย คือ 2.48 (ตารางที่ 2) แต่ผลการสอบความรู้ผ่านแต่ละรายวิชาค่อนข้างมากเมื่อเปรียบเทียบกับผลการสอบรวบยอด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกว่าได้ผ่านการทบทวนความรู้ก่อนการสอบจริง ที่คณะพยาบาลศาสตร์จัดให้แล้ว ซึ่งผลการประเมินพบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการจัดทบทวนความรู้อยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.57 (ตารางที่ 3) และจากเกรตรายวิชาการพยาบาลแม่และเด็กอยู่ในระดับดี (ตารางที่ 4) กลุ่มตัวอย่างอาจมีความรู้สึกว่าได้ตั้งใจศึกษามาตลอดหลักสูตรแล้ว ความรู้ที่มีอยู่อาจช่วยในการสอบได้ ดังนั้นปัจจัยนี้จึงไม่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบความรู้

1.1.5 ผลการประเมินโครงการพยาบาลฝึกหัด มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการสอบความรู้โดยรวม และทุกรายวิชา ชัดแย้งกับผลการศึกษาของ กรีน และคราฟ (อ้างใน นิรันนัท เอื้อทวีทรัพย์ 2539 : 33) ที่พบว่า ผู้ที่มีความสุขในการทำงานด้วยความพึงพอใจจะมีผลผลิตจากงานที่ดี จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในโครงการพยาบาลฝึกหัดอยู่ในระดับสูง คือ 2.68 (ตารางที่ 2) ทั้งนี้ปัจจัยความพึงพอใจในโครงการพยาบาลฝึกหัดอาจมีผลต่อประสิทธิภาพการทำงาน แต่ไม่เกี่ยวข้องกับผลการสอบความรู้

1.1.6 ความพึงพอใจในบริการห้องสมุดและหอพัก มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการสอบความรู้โดยรวม และรายวิชา ชัดแย้งกับทัศนะของ อรพันธุ์ ประสิทธิ์รัตน์ (2533 : 2) ที่ว่า สภาพแวดล้อมทางการเรียนจะส่งผลต่อผู้เรียนทั้งทางด้านการเรียน และด้านพฤติกรรมของผู้เรียน จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในบริการห้องสมุดอยู่ในระดับมาก คือ 3.71 และมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในบริการหอพักอยู่ในระดับ ปานกลาง คือ 3.47 ปัจจัยความพึงพอใจทั้งสองจึงไม่สอดคล้องกัน ดังนั้นบัณฑิตอาจมีความขัดแย้งกันในสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา นอกจากนี้ยังอาจมีปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ปัญหาส่วนตัวในการใช้บริการต่างๆของคณะพยาบาลศาสตร์ ฯลฯ ซึ่งคณะผู้วิจัยไม่ได้ศึกษาในปัจจัยเหล่านี้ ปัจจัยนี้จึงไม่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบความรู้

1.2 ปัจจัยด้านการควบคุมบางปัจจัยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการสอบความรู้โดยรวม และบางรายวิชา นั่นคือ

1.2.1 เกรตรายวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก 1 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับผลการสอบความรู้โดยรวม และมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับผลการสอบความรู้วิชาการผดุงครรภ์

จากการศึกษาพบว่า เภรศศิษาการพยาบาลแม่และเด็ก 1 ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับดี (ตารางที่ 4) และผลการสอบความรู้วิชาการมตุงครรภ์สอบผ่านร้อยละ 69 (ตารางที่ 6) ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหาวิชาการมตุงครรภ์คือเนื้อหาบางส่วนของวิชาการศึกษาพยาบาลแม่และเด็ก 1 ดังนั้นผลจากการสนใจศึกษาหาความรู้ในขณะที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่างจึงส่งผลให้สอบผ่านมากขึ้น ทำให้ผลการสอบความรู้โดยรวม และผลการสอบความรู้วิชาการมตุงครรภ์อยู่ในระดับดี

1.2.2 เภรศรายวิชาการศึกษาพยาบาลแม่และเด็ก 2 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการสอบความรู้โดยรวมซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการสอบความรู้วิชาการพยาบาลมารดาและทารกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาพบว่า เภรศศิษาการพยาบาลแม่และเด็ก 2 ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับดี (ตารางที่ 4) และผลการสอบความรู้วิชาการพยาบาลมารดาและทารก สอบผ่านร้อยละ 71.4 (ตารางที่ 6) ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหาวิชาการพยาบาลมารดาและทารก คือเนื้อหาบางส่วนของวิชาการศึกษาพยาบาลแม่และเด็ก 2 และเป็น 1 ใน 8 รายวิชาของการสอบความรู้ ดังนั้นผลจากการสนใจศึกษาหาความรู้ในขณะที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง จึงส่งผลให้สอบความรู้ผ่านมากขึ้น ทำให้ผลการสอบความรู้โดยรวม และผลการสอบความรู้วิชาการมตุงครรภ์อยู่ในระดับดี

1.2.3 เภรศรายวิชาการศึกษาพยาบาลเด็กและวัยรุ่น มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการสอบความรู้วิชาการพยาบาลมารดาและทารกที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการสอบความรู้วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นที่ระดับ .01

จากการศึกษาพบว่า เภรศรายวิชาการศึกษาพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับดี (ตารางที่ 4) และผลการสอบความรู้วิชาการพยาบาลมารดาและทารก และวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น สอบผ่านร้อยละ 71.4 และ 92.9 (ตามลำดับ) (ตารางที่ 6) ทั้งนี้เนื่องมาจากเนื้อหาวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นบางส่วนซ้ำซ้อน เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการสอบความรู้วิชาการพยาบาลมารดาและทารก และเป็นเนื้อหาทั้งหมดในการสอบความรู้วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ดังนั้นผลจากการสนใจ ศึกษาหาความรู้ในขณะที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ร่วมกับมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับสูง (ตารางที่ 2) จึงอาจส่งผลให้สอบผ่านได้มาก ทำให้ผลการสอบความรู้วิชาการพยาบาลมารดาและทารก และวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นอยู่ในระดับดี

1.2.4 เภรศวิชาปฏิบัติการพยาบาลแม่และเด็ก 1 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการสอบความรู้โดยรวมที่ระดับ .05

จากการศึกษาพบว่า เกรดวิชาปฏิบัติการพยาบาลแม่และเด็ก 1 ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับดี (ตารางที่ 4) และผลการสอบความรู้โดยรวม สอบผ่านร้อยละ 26.2 (ตารางที่ 6) ทั้งนี้เนื่องจากวิชาปฏิบัติการพยาบาลแม่และเด็ก 1 เป็นรายวิชาภาคปฏิบัติซึ่งต้องนำความรู้ภาคทฤษฎีของรายวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก 1 มาใช้ประยุกต์ในการปฏิบัติงาน ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีเป็นอย่างดีก็สามารถนำความรู้ที่นำมาผสมผสาน ประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ดี และนำความรู้ในการปฏิบัติงานมาใช้ในการสอบความรู้ด้วย ทำให้ผลการสอบความรู้ที่อยู่ในระดับดี

1.2.5 เกรดรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลแม่และเด็ก 2 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการสอบความรู้โดยรวมที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการสอบความรู้วิชาการพยาบาลมารดาและทารกที่ระดับ .05

จากการศึกษาพบว่า เกรดวิชาปฏิบัติการพยาบาลแม่และเด็ก 2 ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับดี (ตารางที่ 4) และผลการสอบความรู้โดยรวม และผลการสอบความรู้วิชาการพยาบาลมารดาและทารก สอบผ่านร้อยละ 26.2 และ 71.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 6) ทั้งนี้เนื่องจากวิชาปฏิบัติการพยาบาลแม่และเด็ก 2 เป็นรายวิชาภาคปฏิบัติซึ่งต้องนำความรู้ภาคทฤษฎีของรายวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก 2 มาใช้ประยุกต์ในการปฏิบัติงาน และเนื้อหาวิชานี้เป็นเนื้อหาบางส่วนที่ใช้ในการสอบความรู้วิชาการพยาบาลมารดาและทารก นอกจากนี้วิชาการพยาบาลมารดาและทารกเป็นวิชา 1 ใน 8 ของรายวิชาของการสอบความรู้ ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีเป็นอย่างดีก็สามารถนำความรู้ที่นำมาผสมผสาน ประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ดี และนำความรู้ในการปฏิบัติงานมาใช้ในการสอบความรู้ด้วย ทำให้ผลการสอบความรู้โดยรวม และผลการสอบความรู้วิชาการพยาบาลมารดาและทารกอยู่ในระดับดี

1.2.6 เกรดรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการสอบความรู้วิชาการพยาบาลมารดาและทารกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาพบว่า เกรดวิชาปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับดี (ตารางที่ 4) และผลการสอบความรู้วิชาการพยาบาลมารดาและทารก สอบผ่านร้อยละ 71.4 (ตารางที่ 6) ทั้งนี้เนื่องจากวิชาปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นเป็นวิชาที่ต้องนำเนื้อหาวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นมาประยุกต์ใช้ และเนื้อหาและความเข้าใจที่เพิ่มขึ้นในขณะฝึกปฏิบัติอาจมีเนื้อหาบางส่วนที่ซ้ำซ้อน เกี่ยวเนื่องกับเนื้อหาการสอบความรู้วิชาการพยาบาลมารดาและทารก ซึ่งเห็นได้จากเกรดรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นก็มีความสัมพันธ์กับผลการสอบความรู้วิชาการ

พยาบาลมารดาและทารกด้วยเช่นกัน จึงมีผลทำให้ผลการสอบความรู้วิชาการพยาบาลมารดาและทารกอยู่ในระดับดี

1.2.7 ผลการสอบรวบยอดโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับผลการสอบความรู้โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากการศึกษาพบว่า ผลการสอบรวบยอดโดยรวม สอบผ่านร้อยละ 4.8 (ตารางที่ 5) และสอบความรู้โดยรวม สอบผ่านร้อยละ 26.2 (ตารางที่ 6) ทั้งนี้การสอบรวบยอดจัดขึ้นเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้ทดสอบความรู้ก่อนการสอบความรู้ของสภาการพยาบาล ดังนั้นลักษณะการจัด วิธีการต่างๆจึงจัดเสมือนจริง จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างได้ทราบว่าตนเองจะต้องทบทวนเนื้อหาวิชาใด ส่วนใดเพิ่มมากขึ้นเพียงใด จึงมีความพร้อม และมั่นใจมากขึ้น และส่งผลให้ผลการสอบโดยรวมของการสอบทั้งสองสัมพันธ์กัน

1.2.8 ผลการสอบรวบยอดวิชาการพยาบาลมารดาและทารก มีความสัมพันธ์ทางบวก และลบอย่างไม่มีนัยสำคัญกับผลการสอบความรู้โดยรวม และทุกรายวิชาที่ระดับ .05

ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า การจัดสอบรวบยอดวิชาการพยาบาลมารดาและทารก ซึ่งเป็น 1 ใน 8 รายวิชาที่จัดสอบ มีลักษณะข้อสอบที่ซับซ้อนให้กลุ่มตัวอย่างเตรียมความพร้อมในการสอบความรู้ได้น้อย จึงทำให้ผลการสอบรวบยอดวิชาการพยาบาลมารดาและทารกมีความสัมพันธ์ทางบวกและลบอย่างไม่มีนัยสำคัญกับผลการสอบความรู้โดยรวม และทุกรายวิชา (ตารางที่ 7)

1.2.9 ผลการสอบรวบยอดวิชาการผดุงครรภ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกและลบอย่างไม่มีนัยสำคัญ กับผลการสอบความรู้โดยรวม และทุกรายวิชาที่ระดับ .05

ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดสอบรวบยอดวิชาการผดุงครรภ์ ซึ่งเป็น 1 ใน 8 รายวิชาที่จัดสอบมีลักษณะข้อสอบที่ซับซ้อนให้กลุ่มตัวอย่างเตรียมความพร้อมในการสอบความรู้ได้น้อย จึงทำให้ผลการศึกษาพบว่าผลการสอบรวบยอดวิชาการผดุงครรภ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกและลบอย่างไม่มีนัยสำคัญ กับผลการสอบความรู้โดยรวม และทุกรายวิชา (ตารางที่ 7)

1.2.10 ผลการสอบรวบยอดวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ กับผลการสอบความรู้โดยรวม ที่ระดับ .01

จากการศึกษาพบว่า ผลการสอบรวบยอดวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น สอบผ่านร้อยละ 35.7 (ตารางที่ 5) และผลการสอบความรู้โดยรวม สอบผ่านร้อยละ 26.2 (ตารางที่ 6) จึงอาจอธิบายได้ว่า การจัดสอบรวบยอดวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ซึ่งเป็น 1 ใน 8 รายวิชาของการสอบรวบยอด และการสอบความรู้ นั้น ผลการสอบรวบยอด กลุ่มตัวอย่างสอบผ่านวิชานี้ได้น้อย เมื่อทราบ

ว่าตนเองสอบไม่ผ่าน กลุ่มตัวอย่างจึงพยายามทบทวน ทำความเข้าใจในเนื้อหาที่ตนตอบไม่ได้เพิ่มเติม จึงส่งผลให้การสอบความรู้วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น สอบผ่านมากขึ้นมาก คือร้อยละ 92.9 (ตารางที่ 6) และทำให้ผลการสอบความรู้โดยรวม สอบผ่านมากขึ้นด้วย

1.3 ปัจจัยคัดสรรด้านกระบวนการ มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการสอบความรู้ผู้เข้ารับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์โดยรวม นั่นคือ

ความพึงพอใจในการจัดทบทวนความรู้ก่อนการสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตฯ มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการสอบความรู้โดยรวม และทุกรายวิชา ชัดแย้งกับการศึกษาของ กรีน และคราฟ (อ้างใน นิรันดร์ เอื้อทวีทรัพย์ 2539 : 33) ที่พบว่า ผู้ที่มีความสุขในการทำงานด้วยความพึงพอใจจะมีผลผลิตจากงานที่ดีดังกล่าว จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการจัดโครงการทบทวนความรู้ก่อนการสอบความรู้ ในระดับมากที่สุด คือ 4.57 (ตารางที่ 3) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างมีความวิตกกังวลก่อนการสอบความรู้ในระดับสูง (ตารางที่ 2) คือ กังวลในการเตรียมความพร้อมในการสอบ กล่าวอ่านหนังสือไม่ทัน แต่เมื่อมีการจัดให้มีการทบทวนความรู้ สรุปเนื้อหา ซึ่งประเด็นสำคัญที่ควรทราบ ซึ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างลดความกังวลได้ในระดับหนึ่ง จึงมีความพึงพอใจในการจัดทบทวนความรู้ก่อนการสอบมาก แต่เมื่อนำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์พบว่า ความพึงพอใจในการจัดทบทวนความรู้ก่อนการสอบ มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญกับผลการสอบความรู้โดยรวม และทุกรายวิชา ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า การจัดทบทวนความรู้ก่อนสอบของ คณะพยาบาลศาสตร์ในเรื่องเนื้อหา วิชาในการสอบ การชี้แนะประเด็นสำคัญโดยรวม อาจยังต้องปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับการสอบความรู้ นอกจากนี้สัปดาห์การทบทวนความรู้ก่อนการสอบ เป็นช่วงเวลาใกล้สอบความรู้ของสภาการพยาบาล จึงอาจมีผลให้กลุ่มตัวอย่างขาดสมาธิในการรับฟัง จึงไม่สามารถเก็บเนื้อหาประเด็นสำคัญของแต่ละรายวิชาได้มากเท่าที่ควร

จากผลการศึกษาพบว่าข้อ 1.2 และ 1.3 ไม่สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดของการวิจัยคือ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อย และระยะเวลาในการตอบข้อมูลก่อนการสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตฯ มีน้อย คือบัณฑิตมีเวลาก่อนการสอบความรู้ขอรับใบอนุญาตฯ หลังจากการทบทวนความรู้ก่อนสอบเพียง 1 สัปดาห์ และการเก็บข้อมูลกระทำในช่วงสัปดาห์การทบทวนความรู้ก่อนสอบ กลุ่มตัวอย่างอาจมีความใส่ใจในการตอบแบบสอบถามน้อย และต้องรีบตอบและส่งแบบสอบถาม ผลการศึกษานี้จึงต้องการการศึกษาซ้ำ ส่วนผลการศึกษาข้อ 1.2 สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยเป็นส่วนใหญ่

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นบางส่วน และสนับสนุนความตรงของแนวคิดระบบการเรียนการสอนในส่วนที่บ่งบอกความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวป้อน และปัจจัยด้านการควบคุม กับผลผลิต

ข้อเสนอแนะ

การนำไปใช้

1. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการควบคุม คือ เกตทรายวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก มีความสัมพันธ์กับผลการสอบความรู้ ดังนั้นจึงควรแจ้งให้นักศึกษาทุกชั้นปีทราบ เพื่อกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของการสอบความรู้ และการตั้งใจศึกษาให้ได้เกรดขณะศึกษาที่ดี
2. จากการศึกษาพบว่า เกตทรายวิชาปฏิบัติการการพยาบาลแม่และเด็ก 2 และ ปฏิบัติการการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับผลการสอบความรู้ ดังนั้นควรแจ้งให้นักศึกษาทราบและเน้นถึงความสำคัญของกรหาความรู้ขณะฝึกปฏิบัติและตั้งใจฝึกปฏิบัติ ซึ่งมีผลต่อการวิเคราะห์หรือคำถามและคำตอบในการสอบ
3. จากการศึกษาพบว่า บัณฑิตมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในการจัดทบทวนความรู้ก่อนการสอบข้อรับใบอนุญาตฯอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการสอบความรู้บางวิชามีอัตราร้อยละของการสอบผ่านสูงกว่าอัตราการสอบผ่านทั้งประเทศ ดังนั้นควรแจ้งให้บัณฑิตในปีต่อไปได้รับทราบ เพื่อเป็นขวัญกำลังใจ และจัดโครงการทบทวนความรู้ก่อนการสอบความรู้ทุกปีการศึกษา เพื่อให้บัณฑิตได้ทบทวนความรู้ได้อย่างเป็นระบบในเวลาที่จำกัด โดยอาจปรับช่วงเวลาและกลยุทธ์ในการทบทวนเนื้อหาไม่ให้ซ้ำซ้อนกัน
4. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการควบคุม คือ ผลการสอบรอบยอดโดยรวมมีความสัมพันธ์กับผลการสอบความรู้โดยรวม ดังนั้นจึงควรจัดโครงการสอบรอบยอดทุกปีการศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้บัณฑิตได้ประเมินตนเอง และแก้ไขโดยการทบทวนในวิชา และเนื้อหาส่วนที่รู้สึกว่ายาก ตนทำข้อสอบได้น้อย หรือไม่ได้

การทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาผลการสอบความรู้ของบัณฑิต และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบความรู้ของบัณฑิต ทุกปีการศึกษา และควรทำการศึกษาวิจัย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็น

บัณฑิตหลายปีการศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่มากพอ ซึ่งจะส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของค่าทางสถิติ และผลการวิจัย

2. ควรทำการศึกษาดังปัจจัยอื่นๆที่อาจมีความสัมพันธ์กับผลการสอบความรู้ฯ เช่น กิจกรรมของบัณฑิตขณะศึกษา ปัญหาส่วนตัว ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและสมาชิกในครอบครัว ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ฯลฯ
3. ควรทำการศึกษาดังปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบความรู้ฯระดับประเทศ คือ เก็บข้อมูลจากสถาบันอื่นๆด้วย เพื่อให้ทราบปัญหาโดยรวม และได้ข้อมูลที่ชี้แนวทางการเตรียมบัณฑิตให้มีความพร้อมในการสอบความรู้ฯที่เป็นกลางในแนวทางเดียวกัน

